

Cuvântul hepatită înseamnă inflamarea ficatului și poate avea mai multe cauze, cum ar fi utilizarea anumitor medicamente, anumitor boli sau anumitor virusi. Virusul hepatitic B (VHB) este unul dintre ei, la fel ca cel al hepatitei C (VHC) (A se vedea *infovihtal #18*), printre altele. Chiar dacă, numele lor este similar, efectele și tratamentele lor este diferit.

Se poate întâmpla ca persoanele cu HIV să fie, de asemenea, infectați și cu VHB sau VHC, deoarece acești virusi au unele căi de transmitere comune.

Se pare că VHB nu afectează prea mult severitatea infecției HIV sau ritmul lui de progresare. Cu toate acestea, în cazul în care ficatul este afectat, unele medicamente antiretrovirale ar putea funcționa mai rău. Pe de altă parte în cazul în care HIV a slăbit sistemul imunitar, hepatita B se poate înrăutăți.

Majoritatea persoanelor nu simt nimic când se infectează cu VHB, în timp ce alții pot prezenta simptome, uneori severe, cum ar fi icter (îngălbenirea pielii și a ochilor), lipsa poftei de mâncare, dureri abdominale, stare generală de rău, greață, vărsături, dureri musculare și articulare sau febră.

VHB-ul poate fi eliminat de către propriul organism. Cu toate acestea, există persoane care nu pot face acest lucru și infecția devine cronică, dacă nu se tratează, în timp, poate provoca leziuni hepatice severe și de sănătate.

Transmitere și prevenire

VHB-ul nu se transmite de la o persoană la alta prin activități de zi cu zi cum ar fi sărutul, strângerea mâinii, îmbrățișarea sau partajarea ustensilelor de mâncare sau de băuturi. Ca și în cazul HIV, VHB-ul se transmite prin contact cu sângele, sperma, secrețiile vaginale, saliva, sau de la mamă la copil înainte sau în timpul nașterii. Acesta este capabil să supraviețuiască în afara corpului timp de câteva zile, și în acest timp, se pot infecta alte persoane.

Folosirea de seringi și prezervative și a echipamentelor sterile de injectare poate reduce foarte mult riscul de transmitere. Amintiți-vă că există, de asemenea, un vaccin pentru prevenirea infecției VHB.

Acest virus se poate răspândi, de asemenea, de la mamă la copil, astfel încât toate femeile gravide ar trebui să verifice dacă au hepatita B. În caz afirmativ, pentru a evita transmiterea, mamei i se pune o injecție de globulină imună la hepatita B, iar copilului i se pune prima doză de vaccin în primele 12 ore de viață.

Vaccinul

Este recomandat ca persoanele cu HIV să fie vaccinați împotriva hepatitei B, dar mai întâi ar fi recomandabil să facă un test de sânge simplu pentru a vedea dacă au fost vreodată expuși la acest virus.

Vaccinarea constă în o serie de trei injecții care se aplică în timp de șase luni. Vaccinul este sigur și eficient în peste 90% la persoanele fără HIV. Cu toate acestea, efectul său protector poate scădea în timp și uneori este nevoie de o altă injecție de reforțare.

Dacă aveți un sistem imunitar slăbit din cauza HIV ar fi posibil ca vaccinul să nu fie atât de eficace. Din acest motiv v-ar putea sfătui să așteptați până când sistemul imunitar este mai puternic (datorită terapiei antiretrovirale). La unele persoane infectate cu HIV este nevoie repetarea vaccinului sau folosirea unei doze mai mari ca aceasta să fie eficace.

Testarea

Există diferite teste de a urmări evoluția hepatitei B și a determina gradul de afectare al ficatului. De obicei este suficient cu o extracție de sânge, dar, uneori ar putea fi nevoie de un alt tip de examinare, care poate consta dintr-un tip de scanare (Fibroscan®) sau o mică intervenție pentru a extrage o mostră din ficat (biopsie).

Aceste teste pot fi utilizate pentru a determina momentul de începere a unui tratament de acest virus și se poate ști cum răspunde la terapie.

Tratamentul

Deși nu se poate vindeca hepatita B cu medicamente, scopul principal al tratamentului este de a reduce încărcătura virală VHB și a o menține suprimată, ceea ce poate preveni, întârzia, opri, și în unele cazuri a inversa afectarea ficatului.

Înainte de începerea tratamentului contra HIV, este recomandat ca medicul dvs. să verifice starea VHB, deoarece aceste informații ar putea determina alegerea terapiei. De exemplu, există medicamente (lamivudină, emtricitabină și tenofovir) care acționează împotriva HIV și a VHB în același timp.